

prima instanță: Judecătoria Rezina
judecător –Olga Gangal
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători – Sergiu Arnaut
Iurie Cotruță
Anatolie Minciuna

ÎN C H E I E R E

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător – Ala Cobăneanu

Judecători –Ion Vîlcov, Vera Macinskaia

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Chirău Mihail, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Meleşinschi Petru împotriva lui Chirău Mihail cu privire la obligarea demontării antenei parabolice și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 august 2013, prin care cererea de apel declarată de Chirău Mihail a fost respinsă și menținută hotărârea Judecătoriei Rezina din 19.12.2011, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată

La data de 29.11.2011, reclamantul Meleşinschi Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Chirău Mihail cu privire la obligarea demontării antenei parabolice și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 04.02.2008, a devenit proprietarul apartamentului nr.22 de pe str.Trandafirilor 2, or.Rezina.

În luna august 2010, vecinul Chirău Mihail a instalat în fața geamului, pe peretele apartamentului ce-i aparține în drept de proprietate, o antenă parabolică fără acordul lui. Antena dată îi închide geamul și nu-i permite să-și instaleze și el o antenă, din care motiv nu poate privi televizorul.

Menționează reclamantul că în anul 2010, pe faptul dat s-a adresat cu o plîngere la Primăria Rezina, unde a fost creată o comisie, care ieșind la fața locului pe data de 08.09.2010 a întocmit un act. Prin actul dat Chirău Mihail a fost obligat în termen de pînă la 01.10.2010 să demonteze antena, însă pîrîtul nu a reacționat și nu a demolat antena.

Prin hotărârea Judecătoriei Rezina din 19 decembrie 2011, a fost admisă acțiunea parțial.

S-a obligat Chirău Mihail să demonteze antena parabolică instalată pe peretele apartamentului nr.22, situate pe str.Trandafirilor, 2 or.Rezina, ce aparține cu drept de proprietate lui Meleşinschi Petru, s-a încasat de la Chirău Mihail în folosul lui Meleşinschi Petru cheltuielile de judecată, și anume, pentru taxa de stat-

100 lei, pentru asistență juridică-350 lei , cheltuieli pentru telegramă -34, 62 lei, în total 484 lei 62 bani și s-au respins ca neîntemeiate cerințele reclamantului privind încasarea prejudiciului moral cauzat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 decembrie 2011, Chirău Mihail a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudicare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 august 2013, a fost respinsă cererea de apel declarată de Chirău Mihail și menținută hotărârea Judecătoriei Rezina din 19.12.2011.

S-a încasat de la Chirău Mihail în beneficiul lui Meleșinschi Petru suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 400 lei –cheltuieli de judecare a pricinii.

La 24 decembrie 2013, Chirău Mihail a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea integral a deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 august 2013 și hotărârii Judecătoriei Rezina din 19.12.2011, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea să fie respinsă.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanțele judecătorești au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și anume au aplicat o lege, care nu trebuia aplicată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Chirău Mihail în termen, deoarece copia deciziei a fost expediată în adresa recurentului la 28.08.2013, însă careva date privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc(f.d.82).

Până la momentul examinării cauzei în recurs nu a fost prezentată referința, din care considerente, Colegiul a decis examinarea recursului în baza probelor existente la materialele cauzei.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Conform art. 432 CPC (temeiurile declarării recursului):

(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Chirău Mihail este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Instanța de recurs consideră că, argumentele invocate de către Chirău Mihail, în cererea de recurs, nu pot fi reținute, deoarece nu denotă încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Chirău Mihail în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel, căroră instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Chirău Mihail, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către de Chirău Mihail, se consideră ca inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Vîlcov

Vera Macinskaia